

Протестантизмо-то зло-ли е за човекчество-то, и пръпиятиствува-ли въ напрѣданіе-то на народност-и-тѣ.

Ако е истина това, че Протестантизмо-то е зло за човекчество-то, ако то пръпиятиствува въ напрѣданіе-то на народности-тѣ, ако протестантски-тѣ мисионери носят губителни ученія за свѣтъ-тъ; тога, безъ всяко съмнѣніе, протестантски-тѣ народи трѣбва да сѫ най-долни отъ всички други. Тѣ трѣбва да къснатъ въ голъмо невѣжество. Мѣсто-то, гдѣто Протестантизмо-то е ст҃кило, трѣбва да е изсъхнало; тамъ трѣбва да владѣе най-ужасно-то тиранство. Ако ли пакъ намѣримъ, че протестантски-тѣ народи сѫ за удивление на други-тѣ, ако тѣ стоятъ на най-высокъ стъпень въ просвѣщеніе-то, искуствата и тръговиѣ-тѣ, тогава нѣма съмнѣніе, че Протестантизмо-то не само че не е врѣдително за човекчество-то, не само че не пръпиятиствува въ напрѣданіе-то на народы-тѣ, но е и срѣдство за въздвиганіе-то имъ.

За да разсѣдимъ за тоя важенъ прѣдметъ, ще ся основемъ на слѣдующе-то драгоцѣнно изрѣченіе. „Испитвайте всичко: държте добро-то.“ Тѣзи прѣкрасни и пълни съ здравъ разумъ думы, никой философъ неможе да обори. Матеріалисти-тѣ, както и моралисти-тѣ, трѣбва да сѫ съгласни съ това Павлово изрѣченіе; защо-то нѣма нищо по-разумно и по-съвѣстно отъ да кажемъ на човеки-тѣ: „испитвайте всичко; държте добро-то.“ Стига само да сѣдимъ безпристрастно, тогава всичко ще е за общо добро.

Мнозина, чини ми ся, желаютъ добро-то на народъ-тъ, обаче съ разни срѣдства. Едни, като искатъ да кажутъ че вѣра и народность е едно, мыслятъ, че най-добро-то нѣщо за нашій-тъ народъ е единство-то на вѣрѣ-тѣ. Други пакъ мыслятъ, че